SAMOBORSKE NOVINE

Br. 7 God. IV.

Samobor, 1. travnja 1955.

List izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu. — Cijena pojedinom broju 10 Din. — Tromjesečna pretplata 60 Din., polugodišnja 120 Din. — Tekući račun kod filijale Narodne banke u Samoboru broj 415-T-88. — Glavni i odgovorni urednik Stanko Vugrinec, Starogradska 55. Tiskara „Prosvjeta" Samobor.

ORGAN SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA GRADA I KOTARA SAMOBOR

XIII. konferencija Saveza komunista kotara Samobor

Većina naroda našeg kotara sve više upoznaje, razumije i prihvaća razvoj nove socijalističke Jugoslavije

istakao je u svome referatu sekretar Kotarskog komiteta drug Alojz Valečić

U nedjelju 20. III. održana je XIII. konferencija Saveza komunista kotara Samobor u prostorijama Narodnog doma. Prisustvovalo je 146 delegata osnovnih organizacija SK, te brojni uzvanici nečlanovi. Od strane CK SKH prisustvovala je drugarica Soka Krajačić.

Nakon izbora radnog predsjedništva podnio je referat sekretar Kotarskog komiteta SK drug Alojz Valečić. Osvrnuo se na vrijeme, u kojemu se održava ova konferencija, kao i na međunarodne odnose. U nastavku je rekao:

POLITIČKO STANJE U NAŠEM KOTARU

Može se drugovi s pravom reći, da je političko stanje u našem kotaru zadovoljavajuće. Ono nije kakvo bi mi želili — kakvo mi hoćemo, ali ako analiziramo razvoj toga stanja od Oslobođenja do sada, onda možemo reći, da je ono bolje nego je ikada bilo nakon Oslobođenja naše zemlje. Većina naroda našeg kotara sve više upoznaje, razumije i prihvaća razvoj nove socijalističke Jugoslavije. Sve je manje onih, koji priželjkuju neku promjenu pod pritiskom Zapada, a još je manje onih ili ih u posljednje vrijeme uopće nema, koji bi takvu želju javno isticali, pa se čak, kao što je to ranije bilo i grozili komunistima, kako će doći red na njih, t. j. da će kao komunisti pred nekim odgovarati. Takve su pojave u posljednje vrijeme potpuno nestale i to ne toliko od straha pred nekom zakonskom odgovornošću, koliko od spoznaje takvih pojedinaca, da bi izlazeći s tako otrcanim parolama postali smiješni u očima ogromne većine naših radnih ljudi.

Najbolje poznavanje i prihvaćanje razvoja naše zemlje osjeća se u redovima radnika i namještenika, zatim u onim selima iz kojih veći broj ljudi radi u privredi Samobora, Bregane, Kalinovice i Zagreba, nakon čega dolaze udaljenija sela, koja žive isključivo od poljoprivrede, a tek nakon toga dolazi građanstvo mjesta Samobora. Najreakcionarnija shvaćanja još žive i izviru iz redova bogatijih obrtnika, bivših trgovaca i drugih buržoaskih ostataka, zatim klera i klerikalno zadrtih ljudi i to naročito onih sa sela, te preostalih, već sada malobrojnih bivših mačekovskih vrhova.

Nisam mislio ovime što je rečeno, da je našim radnim ljudima iz područja našeg društvenog kretanja sve jasno. Dapače, mislim da postoji niz nejasnoća, koje će trebati dugotrajnim i upornim političkim radom objašnjavati, a i niz gorućih ekonomskih, zdravstvenih i prosvjetnih pitanja, koja traže svoje hitno rješenje. O svemu tome sam mislio kasnije detaljnije govoriti, ali mislim da ipak treba podvući, da je u shvaćanju naših radnih ljudi — u njihovom gledanju na socijalizam — u posljednje vrijeme učinjen znatan napredak.

Kako je tekao politički preobražaj naših ljudi?

Prije rata je u kotaru Samobor dominirala čitavim poiltičkim i društvenim životom mačekovština. NOB-a je samo s pojedinačnim vezama i pojedinačnom suradnjom obuhvatila cijeli teritorij našeg kotara, dok je tek manji dio kotara uz granicu kotara Jaska bio obuhvaćen direktnim učešćem u NOB-i. Pod takvim uslovom mačekovština je i iza Oslobođenja uspjela zadržati prilično jak uticaj u kotaru, a ako se još k tome doda povezivanje njenog rada s ostacima ustaštva i neprijateljskom djelatnošću klera, onda nije čudo da je sve to zajedno prvih godina iza Oslobođenja davalo dosta teškoća novim socijalističkim snagama u njihovoj borbi za socijalistički preobražaj.

Problem oko Trsta, ubacivanjem neprijateljskih elemenata od strane zapadnih zemalja u našu zemlju, davalo je još neke nade svim tim ostacima u poslijeratnim godinama, da bi kad tad moglo doći njihovo vrijeme.

Napad Rusa na našu zemlju i njihov agresivan pritisak iza 1948. god. prisilio je te ostatke (jer im Rusi nisu išli u račun), da se slože s ostalim narodom u borbi protiv te opasnosti. Kasnije, kada je naša zemlja ogromnim vlastitim naporima i uz ekonomsku i moralnu pomoć Zapada stabilizirala svoj položaj i uspjela prići mnogo demokratskijim formama u svom socijalističkom preobražaju, ti su ostaci opet počeli dizati glave, misleći da se to sve radi pod nekim pritiskom Zapada, a tu je eto još i Trst, što sve pruža neke nade za njih.

Naša vanjska politika, a naročito naš principijelan stav u Ujedinjenim nacijama o nekim međunarodnim problemima, nezavisno da li se to svidilo ili ne nekoj od zapadnih zemalja, a kasnije rješenje Tršćanskog pitanja, te stvaranje Balkanskog saveza, sve je to potpuno omelo i obezglavilo te ostatke, tako, da oni danas zbilja ništa ne znače u našem političkom životu. Kada bismo pitali te mačekovske ostatke, što zapravo oni hoće, oni nam sami ne bi mogli odgovoriti. Točno je samo to, da se oni naučeni staroj slavi i gazdovanju teško pomiruju s našim socijalističkim razvojem. Oni više ne govore o nekoj seljačkoj državi, državi drvenog pluga i opće zaostalosti, jer bi to u vrijeme toliko popularne industrijalizacije bila zbilja besmislica.

Oni zato govore o teškom životu seljaka i obrtnika (iako ovim posljednjim danas najbolje ide), te mnogo govore o velikim poreznim teretima i skupoći, iako oni sami u priličnoj mjeri uslovljavaju tu skupoću. Njihov se rad najjače osjetio za vrijeme izbora za Saveznu skupštinu i Sabor. Tada su se svi ti propali političari ujedinili — oni sa sela s onima u Samoboru i pokušali ostvariti plan svojih kandidata. Zahvaljujući vrlo živoj izbornoj borbi i aktivnosti naših komunista i Socijalističkog saveza, bili su prisiljeni pri ostvarenju tog svoga plana kapitulirati. Ti građanski ostaci Samobora nastoje održati kult uglednih građana, a ti ugledni su jasno oni, jer su nekada bili ugledni po svom bogatstvu, političkom i društvenom položaju. Oni podržavaju shvaćanje, kako se nekada u staroj Jugoslaviji pa i u Austro-ugarskoj dobro živjelo, ali eto sada, kada oni ne žive kao što su nekada, zlo je i naopako. Oni su skloni privrednom kriminalu, ali to za njihov moral nije kriminal već su si oni eto htjeli pomoći, jer je život težak. Za njih je kriminal ono, ako netko posegne u tuđi džep, ili u tvornici čarapa ukrade čarape, (iako je i to za osudu), a oni se takvim sitnicama ne bave, jer oni kao poslovni ljudi rade sa stotinama hiljada, pa čak i milijunima, i ako im kod toga nešto više kapne, to nije kriminal. Kao primjer za to neka posluži poslovanje Obrtničke zadruge u Samoboru, koja je služila kao most za nepravilno sticanje ogromnih milijuna na štetu zajednice.

Neprijateljski rad klera osjeća se i danas, ali ipak nakon rješenja Tršćanskog pitanja, osjeća se u njihovim redovima možda nešto manje upornosti. Njihov utjecaj osjeća se najjače na selu i to naročito kod žena i starijih muškaraca. Treba naglasiti, da se taj rad ne odražava samo na religioznom polju, već mu je tendenca, da se suprotstavi nastojanju naše škole u naprednom odgoju omladine, radu Socijalističkog saveza na prosvjećivanju naroda. Drugim riječima, on nastoji da se suprotstavi svemu što je napredno. No mi ipak možemo konstatirati, da napredna misao iako lagano, a ono ipak sve više prodire u život naših ljudi, pa i onih na selu. Ona prodire kroz savremenu školsku nastavu, kroz sastanke Socijalističkog saveza. Nju najviše unose u selo radnici sa sela, koji radeći u socijalističkim poduzećima, saobraćaju sa svojim naprednim drugovima, poprimaju njihova gledanja i navike, te ih prenose na ostale građane i ljude na selu.

Jasno je, drugovi, da sve ovo, što se do sada zbilo u razvoju političke situacije u našem kotaru, uz objektivne uslove koje je stvorila naša vanjska politika, položaj naše zemlje u svijetu i opći unutarnji razvoj, te razvoj našeg kotara, najvažniju ili bolje reći odlučujuću ulogu odigrali su komunisti, članovi našeg Saveza.

NEKA PRIVREDNA PITANJA

Nedisciplina i samovolja nekih čitavih komunalnih zajednica i privrednih poduzeća, koja se odražava u lovu za parama, kako na račun životnog standarda, tako i na račun naše šire zajednice, ozbiljno ugrožava razvoj naše socijalističke demokracije. Takva samovolja onemogućava ravnomjerni razvoj naše zemlje, jer ona sredstva i oni robni fondovi, koji su trebali planski da omoguće izvršenje nekog društvenog zadatka, otišli su u sasvim druge svrhe, ali svakako manje važne nego je to trebalo biti. No sve te nadplanske dobiti idu u najviše slučajeva na štetu životnog standarda naših ljudi, ili uslovljavaju neravnomjerni životni standard. Dakle, pojedine grupe ljudi, koje rade u nekoj privredi, koja ima monopolski karakter, uspijevaju popraviti svoj položaj na račun ostalih grana.

Sve su to nesocijalističke pojave, kojima naša zajednica mora i stat će im na kraj. Komunisti moraju biti ti, koji će svaki u svojoj sredini voditi bitku protiv takvih antisocijalističkih pojava. U koliko to ne će uspjeti apelom, t. j. političkim mjerama, morat će naša zakonodavna tijela propisati barem privremene neke administrativne mjere, dok se ne pronađu ekonomski instrumenti, koji bi to spriječili.

Da, drugovi, ali takve administrativne mjere krnje našu socijalističku demokraciju, što sve ne bi trebalo, kada bi bilo dovoljno dosljednosti u radu komunista i drugih odgovornih ljudi. Naš kotar nije vršio nikakve manifetluke u vezi prikradanja zajednice, a ne bi bilo ni moralno, jer nas je zajednica svake godine dotirala oko izgradnje naše industrije, tako da smo samo u prošloj godini dobili dotaciju za izgradnju Tvornice filmova i »Elektrona« u iznosu od 175,000.000 dinara. No naša su poduzeća takvog karaktera, da nemaju monopolni položaj, osim »Chromosa«, ali su neka i pored toga uspjela ostvariti vanredne dobiti dizanjem cijena, kao na pr. Ciglana i »Samoborka«. I kod sastavlja-

(Nastavak na 2. strani)

Preorijentacija rada poljoprivrednih zadruga

(Nastavak sa 1. strane)

nja ovogodišnjih planova bilo je pokušaja da se izigra zajednica, ali je to na vrijeme primjećeno.

Naš Komitet i čitavo kotarsko rukovodstvo do prošle godine previše je svoj rad orijentiralo na probleme industrijalizacije kotara, a premalo je posvećivano pažnje u pravcu razvitka i unapređenja poljoprivrede. Više se govorilo o zaposlenju viška radne snage na selu, nego o tome što treba raditi, gdje i na kakve kulture se trebaju orijentirati oni, koji mogu i trebaju ostati na selu. Takav kurs se već prošle godine iz temelja izmijenio. Izvjesni rezultati takvog nastojanja već su vidljivi.

Oni se naročito odražavaju na preorijentaciji općih poljoprivrednih zadruga, koje su svoj rad s uskog trgovačkog sektora oko prodaje industrijske robe usmjerile u pravcu nabave plemenite pasmine svinja, stoke, te nabavu i popularizaciju umjetnog gnojiva i to naročito za livadarstvo. No, u tom pravcu nisu pošle sve zadruge. Tako na pr. zadruge Lug, Hrastina, Strmec i Rakov Potok nisu ništa u tom pravcu učinile. Zadruge su zajedno sa Socijalističkim savezom radile na organizaciji i popularizaciji poljoprivrednih predavanja po stručnjacima agronomima i veterinarima.

Veliki nedostatak za pravilan razvoj privrede našeg kotara, a naročito poljoprivrede, sastoji se u tome, što još do danas nije izrađena gospodarska osnova kotara, koja bi svakom poduzeću i svakom selu dala njegovo mjesto u našem privrednom razvoju. Zadaća je Kotarskog i općinskih narodnih odbora, da još u toku ove godine, a za što se i vrše pripreme, izrade privredni plan kotara, što bi sve dalo pravilnu orijentaciju i snažan impuls našim komunistima i Socijalističkom savezu u borbi za ostvarenje toga plana. Nedostatak je članova Saveza komunista na selu, da se premalo bave radom općih poljoprivrednih zadruga, tako da se u njima još često pojavljuju malverzacije i pronevjere.

Pitanje društvenog upravljanja

u našem kotaru moguće zadovoljava po obimu održanih sjednica Radničkog savjeta i Upravnih odbora. Tu je uključeno u 17 organizacija 397 osoba. U nekim poduzećima, gdje je organizacija Saveza komunista pravilno usmjerila rad sindikata, tu su radnici dobro upućeni o radu i stanju u poduzeću. No ima još pojedinih poduzeća, gdje administracija i uprava nije dovoljno proradila, da se cijeli kolektiv saživi sa problemima poduzeća. Tu treba da proradi organizacija Saveza komunista i usmjeri sve svoje snage za demokratsko razvijanje društvenog upravljanja, jedne od najvažnijih stvari u našem razvitku.

Objave i obavijesti preko razglasne stanice u poduzeću (ako je ima?) pa razni grafikoni, koji na jednostavan način prikazuju radnicima stanje u poduzeću o svemu, treba da sažive sve radnike sa problemima i proizvodnjom.

IZGRADNJA KOMUNA

Dalji razvitak demokratskog samoupravljanja u vlasti razvija se k izgradnji komuna. U tom pravcu mi smo u prošloj godini radili na spajanju vanjske i gradske općine. Inicijativa za to potekla je od strane naših političkih organizacija. Tu inicijativu prihvatile su široke mase kotara. Nije se išlo šablonskom spajanju, već širokom objašnjavanju o značenju tog prvog koraka k izgradnji samoborske komune. Taj posao još nije dovršen i u njemu ima još dosta raznih priprema oko Statuta, razgraničenja i stvaranja okvira komuna, kao i održavanja zborova birača, da se široko razrade sve pojedinosti. Inicijativu za organizaciju komuna treba da ima i dalje Socijalistički savez, a ne da se to raspravlja unutar kancelarija.

Komuna Samobor će biti u sklopu zajednice komuna Zagreb.

Rad organizacija Saveza komunista

Organizacija Saveza komunista stekla je u posljednje vrijeme vrlo veliki ugled kod naroda našega kotara. Tamo gdje su komunisti pravilno postavili svoj rad, tamo je narod uvidio, da ta organizacija ne samo da ne smeta, već je ona neophodno potrebna za pravilan razvitak privrednog, društvenog i političkog života tih ljudi. No takve nisu sve naše organizacije. Naročito nam u svom radu zaostaje veći dio naših organizacija na selu.

Mi — drugovi — ne možemo ni očekivati, kako od svih komunista, tako ni od svih organizacija, da budu jednake u svom radu. Nisu svi komunisti živjeli, radili i učili pod istim uslovima. Prema tome — samim time što smo nekoga primili u SK ne možemo od njega tražiti sve ono, što s pravom tražimo od starijeg i iskusnijeg komuniste, a isto ne možemo tražiti ni od čitavih organizacija, koje su sastavljene od takvih slabijih komunista. — Zašto, drugovi, govorim toliko o tome? Imamo pojavu uravnilovke kod nekih naših komunista. Govori se obično ovako: »Zašto da radim ja ono, šta bi mogao i trebao učiniti on ili čitava neka organizacija?« — Kod toga se obično samo grdi dotičnog komunistu ili organizaciju, kako ništa ne valja i što će nam takvi komunisti i t. d., a da se kod toga ne misli, tko su ti ljudi, u kakvoj su sredini živjeli, i što smo mi učinili, da oni ne budu takvi, da budu drugačiji, t. j. svijesniji i revolucionarniji u radu. Mi moramo raditi na tome, da takvu organizaciju čim više svestrano pomognemo i osamostalimo. Takve prigovore najčešće čujemo u Samoboru, Bregani i Sv. Nedjelji. Oni su zapravo obrana od odlaska na teren i pružanja pomoći slabijim organizacijama.

Mi smo prošle godine oformili aktiv agitatora od 65 komunista iz Samobora i 25 iz Bregane, koji su imali zadatak da pomognu organizacijama na selu oko obnavljanja i uhodavanja rada SSRN i da sami na tome porade. Veći dio naših drugova dobro je izvršio svoj zadatak i mislim, da se ovakvom praksom treba nastaviti.

Naša organizacija je sastavljena pretežno od članova, koji rade u privredi. Drugi dio sačinjavaju članovi blokovskih organizacija u ulicama Samobora i onima seoskih organizacija. Danas je brojno stanje Saveza komunista 700 članova u našem kotaru.

Članovi osnovnih organizacija u poduzećima obično smatraju, da su oni svoju člansku dužnost obavili radom u svojoj organizaciji, — eventualno u Sindikatu ili radničkom savjetu — dok ne osjećaju nikakve obaveze prema radu na području, gdje stanuju. Takav stav se naročito mnogo osjeća na selu. Savez komunista u selu prima najsiromašnije ljude, jer su oni prema socijalizmu, a po tome i Savezu komunista najbliži

Takvi članovi teže, da se prije ili kasnije zaposle u privredi, pa se i nakon toga i tamo vežu u organizacijama. To dovodi, da se organizacije u selu sve više smanjuju, — ili čitave takve nestaju zaposlivanjem njihovih članova. Ako bi takvi članovi čitav svoj rad sveli na rad u poduzeću, onda na selu ne bi imao tko raditi. Mislim — drugovi — da je potrebno utvrditi, tko je gdje i za što odgovoran. Svaki je komunista disciplinski odgovoran pred svojom matičnom organizacijom. — Svaki je dužan da prisustvuje sastanku svoje osnovne organizacije, a ako je u poduzeću i sastanku sindikalne podružnice, sastanku osnovne organizacije u mjestu gdje stanuje, sastanku Socijalističkog saveza i zborovima birača. U koliko u mjestu, gdje neki komunist stanuje, nema osnovne organizacije, onda će se — ukoliko ima u tom mjestu više od 3 člana Saveza komunista — osnovati aktiv komunista sa svojim predsjednikom. Taj aktiv isto tako djeluje kao i neka osnovna organizacija, s tom razlikom, da se u njoj ne plaća članarina i da se za taj rad disciplinski odgovara u svojoj matičnoj organizaciji SK.

Kontrolu za rad komunista u ulici odnosno selu vrše sekretari osnovnih organizacija ulica, t. j. predsjednici aktiva, stoga oni moraju biti čvrsto povezani s organizacijama poduzeća, u kojima rade takvi komunisti, kako bi njihova organizacija bila upoznata s radom svojih članova izvan poduzeća.

Naše se organizacije previše bave same sobom. U vezi toga, nisu potpuno u život sprovedene odluke IV. plenuma CK Jugoslavije, t. j. nije sekretarijat — a gdje njega nema sekretar — preuzeo onu ulogu, koja mu je namijenjena ili drugim riječima, sekretarijati u najviše slučajeva uopće nisu proradili.. Sve one stvari, koje može riješiti sekretarijat, ne opterećivati sastanak čitave organizacije. Sekretarijat može i treba da komuniste radi nerada ili neurednog ličnog života pozivlje pred sebe, da ih savjetuje, pa i ukori, a tek teže prekršaje, koji za sobom povlače kaznu, iznijet će pred čitavo članstvo.

IDEOLOŠKA IZGRADNJA

Danas se pred komunistima nalaze 2 glavna zadatka i to:

1. da rade na ideološkoj izgradnji svog članstva, kako bi ga pripremili za rad s narodom u Socijalističkom savezu, sindikatu i ostalim društvenim organizacijama, i

2. da rade — da se bore za pravilnu primjenu društvenog upravljanja, i da to upravljanje postaje svojina čitavog našeg naroda, kako po njegovom učešću, tako i po poznavanju problema u vezi društvenog upravljanja.

Što smo mi učinili i što treba učiniti u vezi ideološke izgradnje našeg čalnstva?

Kotarski komitet je na pr. organizirao 3 seminara s područja teorije marksizma i naše socijalističke prakse i to: 1 večernji sa oko 50 polaznika najboljih komunista Samobora i sa oko 20 polaznika u Bregani, te 1 za sekretare osnovnih organizacija sa sela u planinarskom domu u Lipovcu, koji je trajao 3 dana. Uspjeh ovih seminara nije bio potpun, jer se materijal, koji je na njima obrađivan nije u potpunosti prenio na osnovne organizacije. Pored toga je u Samoboru radilo radničko sveučilište, koje je obuhvatilo 3 najveća poduzeća Samobora, na kojem su obrađivana pitanja iz područja upravljanja privredom. U vezi širenja općeg obrazovanja radnika i ostalih građana, u Samoboru stalno radi Narodno sveučilište s jednim predavanjem tjedno. Isto su takva predavanja u Bregani i Sv. Nedjelji.

Osnovne organizacije, ako nisu održavale posebne sastanke u vezi svoje ideološke izgradnje, onda te izgradnje uopće nije ni bilo. Bilo bi bolje da se redovni sastanci, kada oni nisu preopterećeni nekim većim problemima; podijele na pola, t. j. na radni i prosvjetni dio. Organizacije na selu ne preopterećivati nekom visokom teoretskom izgradnjom, već je bolje da se pored obrade najvažnijih članaka ili govora naših rukovodilaca ubaci po koje predavanje iz područja prirodnih nauka, koje bi mogao održati neki učitelj, iako možda isti i nije član SK. Ovo je potrebno, kako bi se komunisti sela lakše sami branili od utjecaja religije, a ujedno bi se osposobili za borbu protiv nazadnih shvaćanja na selu.

Veću pažnju treba posvetiti individualnom učenju. Naročito one organizacije sa sela trebale bi izraditi program izučavanja nekih pitanja iz prirodnih nauka i drugo, nakon čega upriličiti na sastanku diskusiju o tim pitanjima. Kotarski narodni odbor kupio je za 225.000 dinara razne poučne literature i podijelio je po knjižnicama i školama, koja nam stoji za takve svrhe na raspoloženju.

SOCIJALISTIČKI SAVEZ RADNOG NARODA

U proteklom periodu, a naročito u 1954. god. Kotarski komitet je glavni dio svoga rada usmjeravao u aktiviranju svog članstva na rad u Socijalističkom savezu radnog naroda. U tome je i uspio. Isto tako su se angažirali Gradski komitet SK Samobor i Općinski komitet Bregana, a djelomično u Sv. Nedjelji i Galgovu. Osnovne organizacije SK su shvatile važnost rada u organizacijama SSRN i imale su uspjeha u izvršavanju mnogih zadataka. Međutim one organizacije i oni članovi SK, koji nisu shvatili tu prekretnicu u radu, bavile su se same sobom ili nisu našle sadržaj rada.

Uspjeh se vidi u povećanju broja članova Socijalističkog saveza na području kotara, koji je porastao od 2.500 na početku 1954. na 7.640 članova koncem 1954. ili za 305%. Naše organizacije Socijalističkog saveza potpomognute od članova SK organizaciono su se sredile i okupile mase naroda kotara uz naš program.

U nekim općinama je većina tih članova platila članarinu za čitavu prošlu godinu, dok su u nekim organizacijama tek podijeljene knjižice, a da se ne plaća članarina ili se ne plaća redovito.

Od novaca članarine SSRN na selu trebalo bi pretplatiti novine i to par tjednika, kao što su »Gospodarski list«, »Dom«, a možda i »Seljačka Sloga«.

Za buduće treba još više da shvate članovi Saveza komunista, da je njihovo mjesto rada u Socijalističkom savezu i da jedino preko tako širokog rada razviju široko djelovanje.

RAD SA ŽENAMA

Kod Kotarskog odbora Socijalističkog saveza osnovana je komisija za rad sa ženama. Mnogo brige vodili smo oko zaposlenja žena i mislim, da je kod nas taj problem zbilja dobro riješen, jer imamo 3, pa čak i 4 veća poduzeća, koja su pogodna za zaposljenje žena. To su Tvornica čarapa, »Elektron«, Tvornica filmova, a djelomično i »Kristal«. No premalo je učinjeno oko poboljšanja životnih uslova žene-radnice. Žena poslije rada treba da si kuha ručak, koji obično bude gotov za večeru. Narodni odbor u zajednici s poduzećima trebali bi otvoriti jedan restoran, čije bi cijene bile pristupačne tim radnicama i ostalim radnicima.

(Nastavak na 3. strani)

Pripreme za proslavu 10-godišnjice Oslobođenja

Na inicijativu organizacija SSRN-a u kotaru Samobor osnovan je Odbor za proslavu, u koji su ušli predstavnici Narodne vlasti, te masovnih i društvenih organizacija.

Odbor sačinjavaju slijedeći: Stanko Vugrinec, Antun Šoić, Mirko Štengl, Stjepan-Šimun Kos, Jovica Gvozdenović, Mira Kovačićek, Ivica Sudnik, Čedo Bastijančić, Stjepan Šešerinac, Zdenko Tenk, Vilko Orlić, ing. Zlatko Livojević, Matija Bosanac, Božo Mažuran, Stanko Trpin.

Za predsjednika Odbora izabran je Stanko Vugrinec, predsjednik NOK-a Samobor.

Odbor je već održao 2 sastanka. Na prvom su bili prisutni i predstavnici svih društvenih organizacija s područja kotara, dok je na drugom sam Odbor razradio na temelju prijedloga društvenih i masovnih organizacija, program za vrijeme od 8.—15. svibnja ove godine.

U programu predviđa se da sudjeluju: Gradska limena glazba, kulturno-umjetnička društva i ogranci Seljačke sloge, Dobrovoljna vatrogasna društva, Narodna tehnika, Društvo za tjelesni odgoj »Partizan«, Grupa izviđača, te sportski klubovi i sekcije.

Nadalje, narodni odbori općina, gradske općine i kotara predviđaju održati zajedničku svečanu sjednicu, na kojoj bi pored ostalog dan 9. V. proglasili kotarskim praznikom.

Pored proslave u samom centru, predviđaju se proslave i u ostalim područjima kotara, naročito u općinskim centrima. —č—

DRUŠTVENO UPRAVLJANJE

u poduzeću koje je u 1954. godini održalo 51 sastanak Upravnog odbora i Radničkog savjeta

Telefon zvoni.

— Halo, jesi li tu!! — Sad je 2 sata prošlo — čekamo te. Već je čitavi Radnički savjet na okupu.

— U redu — eto me odmah.

Požurih se do »Slobode« — tvornice čarapa u Gornjem kraju.

Putem me zadržavaju pojedine osobe.

U tvornici obiđoh nekoliko prostorija prije, nego pronađoh mjesto gdje se održava sastanak. U jednoj prostoriji vidim, već vrše pripreme sa »štandom« za ovogodišnji proljetni velesajam. Upravo se vrše slikarski radovi.

Čim uđoh u sobu održavanja sastanka, osjetih potrebu prostora za sastanke, jer su članovi Radničkog savjeta nabiti u malenoj prostoriji.

Direktor Š. čita izvještaj uprave poduzeća o poslovanju i analizu završnog računa za poslovnu godinu 1954.

Redaju se usporedbe o pojedinim stavkama između 1953. i 1954.

Svaki član Radničkog savjeta ima u rukama po jednu kopiju otisnutog izvještaja, tako da može pratiti čitanje izvještaja, i kasnije ga prenositi s točnim brojkama na druge članove kolektiva.

Iz izvještaja se vidi, da je plan proizvodnje u 1954. ostvaren količinski u kg 133%, u parima 131%, a financijski 118.6%.

Dalje izvještaj redom donosi stanje o iskorištenju strojeva, materijala, radne snage, sniženju cijene koštanja za 8%, korištenju obrtnih sredstava, o prodaji i zalihama robe, o izvršenju plana ostalih djelatnosti, o investicijama i investicionim opravkama, o utvrđivanju financijskog rezultata, raspodjeli dobitka, o fondu plaća, kao i prijedlog za dalji uspješan rad u 1955.

Usporedbe daju sliku sređenog i zdravog poduzeća, koje danas već broji oko 420 radnika i to pretežno žena.

Pri kraju razvila se diskusija o izvještaju, te je nakon iscrpljenja i točke razno sastanak završio.

Obišao sam nakon toga s drugovima iz tvornice pojedine pogone. Nizaju se tumačenja:

— Imamo napravljen 10-godišnji plan razvitka poduzeća.

— Evo, ove nove strojeve smo ovaj mjesec dobili iz uvoza.

— Ovdje pravimo sami stroj, koji će moći da proizvodi ovakav škotski uzorak čarapa.

— U ovoj našoj radionici upotpunjujemo naše stare strojeve modernijim napravama.

— Do nedavno smo mogli proizvoditi samo jednobojne i bijele čarape, a sada imamo već široki asortiman, koji sve više proširujemo.

— Za opravku i izradu novih strojeva manjka nam jedna tokarska klupa, jer sve obrade i dotjerivanja sami vršimo.

I tako dalje — još niz raznih objašnjenja daje nam znati, da je razvitak poduzeća osiguran i bez nekih pretjeranih planova. —ik.

Radnicama i ženama sela treba pomoći

(Nastavak sa 2. strane)

Poduzeća, koja rade s parom, uz vrlo male izdatke mogla bi načiniti praonice rublja za svoje radnice, kako bi čim manje vremena izgubile oko tog posla. Za ostale radnice bi možda Narodni odbor gradske općine mogao urediti jednu mehaniziranu praonicu uz minimalne troškove pranja. Sve bi to moglo znatno olakšati život žene radnice.

Zabavište za djecu bi trebalo da produlji radno vrijeme do 15 sati, a ne samo do 12 sati.

Tečajevi Crvenog križa, koji su ove godine zahvatili gotovo svu žensku omladinu određene dobe, mnogo će pridonijeti poboljšanju higijene i zdravlja na selu.

Ženama u selu treba pomoći oko udomaćenja povrtljarstva i konzerviranja voća i povrća, jer do sada su u to upoznate tek žene iz najbliže okolice Samobora. Oko toga treba angažirati učiteljski kadar i agronome. Nenadoknadivo nam nedostaje učiteljica za domaćinsko prosvjećivanje naših sela.

Najaktivniji rad žena osjeća se u organizacijama Crvenog križa. Vidni znak njihova rada bio je i u radu na uređenju kupališta u Samoboru. Iako nisu naišle na razumijevanje kod ostalih organizacija, ipak su provele svoje ciljeve preko te organizacije. Ovoj organizaciji bi trebalo pružiti daleko veću pomoć u radu.

Rad Narodne omladine

Aktivnost omladine osjeća se u kulturno-prosvjetnom radu i na idejno političkom uzdizanju. U kulturno-prosvjetnom radu naročito je aktivna omladina u Molvicama, Rudama, djelomično Klakama, kao i omladina u školama i jedan dio radničke omladine.

Osjeća se aktivnost omladine na idejno-političkom uzdizanju, što je vidljivo iz toga, da 60—70% omladine posjećuje predavanja, a veći dio omladine je pretplaćen na omladinsku štampu.

U prošloj godini izvršena je anketa o radu i životu učenika u privredi, koja je pokazala da ima učenika u privredi, koji žive u jako teškim uslovima života. Nekoji privatni obrtnici još se nisu saživili s ulogom današnjeg učenika u privredi, nego hoće da taj učenik treba proći fazu bivšeg »šegrta« da im bude kućni sluga i slično, što je protivno našem zakonodavstvu, a što inspekcija rada nije uočila, te nije poduzela nikakve radikalnije mjere, poslije te ankete — iako joj je Kotarski komitet Narodne omladine dostavio analizu sprovedene ankete.

Omladinske organizacije trebaju i dalje da se upoznaju sa svakodnevnim radom i životom učenika u privredi, te da ih idejno politički odgajaju, jer su to budući radnici.

Društveni život

u našem kotaru prilično je razvijen. Pored Socijalističkog saveza i Sindikata ima 18 vrsta raznih društava i saveza sa ukupno 7.226 članova u 64 razne organizacije. Iz toga izlazi, da je svaki četvrti čovjek u našem kotaru učlanjen u nekoj društvenoj organizaciji.

Društveni život je najrazvijeniji u Samoboru, zatim u Bregani, Sv. Nedjelji, Rudama i tek djelomično u Galgovu. U Žumberku, brdskim selima općine Bregana, a isto i općine Samobor, skoro nema nikakvog društvenog života.

Ima komunista, koji su u nekoliko društvenih organizacija, a ima ih koji nisu baš nigdje ili se nalaze u onakvim, u kojima nema uslova da se razvije neki aktivniji društveni život, kao što su nogomet, kuglaštvo, lovci i slično.

Treba raditi na tome, da svaki komunista bude barem u jednom društvu, u kojem se može razviti aktivniji društveni život. To je potrebno i radi svog ličnog razvitka i radi veza s masama.

Pri kraju svoga referata osvrnuo se na pitanja organizacione naravi u organizacijama SK.

* * *

U diskusiji je sudjelovalo 11 delegata i drugarica Soka Krajačić. Diskutanti su podrobnije iznosili problematiku, koja je data u referatu, s raznih područja života i rada našega kotara, a što se sve odrazilo u zaključcima ove plodne Konferencije.

Na kraju je objavljen rezultat izbora za novi Kotarski komitet od 25 članova s drugom Alojzom Valečićem na čelu.

Konferencija je poslala brzojavne pozdrave CK SKJ i CK SKH.

Film s puta druga TITA u Indiju i Burmu »PUT MIRA« davat će se u Samoboru

Prosvjetna ustanova »Narodni dom« — kino prikazivat će 18. i 19. IV. dugometražni i dokumentarni film »PUT MIRA«, film o historijskom putu druga Tita i njegove pratnje u daleke prijateljske zemlje Indiju i Burmu. Film je vanredno uspio i neobično interesantan. — Zbog velikog interesa potrebno je da radni kolektivi rezerviraju karte. **Uprava**

I MEDSAVE I VRBOVEC -- OBNOVILI ORGANIZACIJE SSRN

Otputih se s nekoliko drugova 25. III. u Medsave i na povratku u Vrbovec na sastanke organizacija tih sela. Već putem uočljiv je problem popravka puta Samobor—Hrastina—Farkaševac—Vrbovec—Medsave. Grabe, voda i blato prate nas duž cijelog puta.

U Medsavama skupili se ljudi u jednom dvorištu i posjedali na balvane oko nas. Prisutan je od svakog domaćinstva po netko.

Razgovori su počeli o organizaciji SSRN, o samodoprinosu, pa sređenju katastra i u vezi toga o potopljenom zemljištu od Save. Neki prigovaraju načinu regulacije Save, te tvrde da bi se to moglo i bolje raditi. U vezi samodoprinosa ljute se, da se do sada trošio za druge svrhe, a ne za njihove potrebe. Njihov put — bio je predmet velikog dijela sastanka, jer ga oni popravljaju, a upropaštavaju ga teški kamioni, koji voze kamenje za regulaciju Save. Traže,, da se za popravak istoga uz njihov doprinos pozovu i vlasnici kamiona i poduzeće za regulaciju, koji će svi zajedno s općinom i njima da konačno urede taj sada neprohodni put. Predloženo je, da se u Samoboru uvede i konjsko sajmište, jer je potrebno. Za veterinarsku stanicu u Samoboru tuže se, da je sada predaleko.

Nakon izbora odbora organizacije SSRN izabrani su i delegati Josip Matijaščić i Juraj Dragoša za općinsku konferenciju SSRN, te Marijan Gmaz za kotarsku konferenciju.

U povratku došli smo na sastanak u Vrbovec.

Na dvorištu jedne kuće u selu okupilo se oko stola nekih 70 osoba i čekaju, dok im se ispune članske iskaznice. Redaju se slični razgovori kao u Medsavama o samodoprinosu i njegovom utrošku, o lošem putu i davanju svoga doprinosa za popravak, zajedno sa poduzećem i općinom. Govore o kompliciranosti dobivanja drva iz vlastitih šuma, kao i o kočenjima, koji traju nekoliko dana, dok se prođe onaj redoslijed: lugar — konsignacija — izvoznica — čekićanje (lugar). —

Odbor SSRN uz ostalo uzeo si zadatak kod ubiranja članarine ubirati i sredstva za potrebe javne rasvjete sela.

Izabran je odbor. Za delegate općinske konferencije izabrani su: Mato Lastovčić i Josip Jurec, dok je za kotarsku konferenciju izabran Mato Lastovčić.

Vraćamo se zadovoljni kući uvjereni, da se preobražaj sela zaista može skoro očekivati, jer se već sada vide ozbiljni ljudi u ozbiljnim razgovorima. —ik.

PITANJE ODRŽAVANJA OPĆINSKIH I KOTARSKE KONFERENCIJE SSRN razmatrano je 25. III. na sjednici sekretarijata SSRN kotara Samobor. Predviđeno je, da se iste održe u toku IV. mjeseca, kada će se izabrati upravni i nadzorni odbori, kao i pojedine komisije. Na kraju su razmatrane pripreme za proslavu 10-godišnjice Oslobođenja. —ik.

Vatrogastvu u poduzećima treba posvetiti više pažnje

Na području našega kotara ima lijepi broj industrija raznih proizvoda, među kojima i poduzeća s lako zapaljivim predmetima.

U svim poduzećima postoje IZDVD-a, koji su manje više snabdjeveni vatrogasnom opremom i spravama za gašenje. Najglavnije sredstvo za gašenje je voda. Vodovodna mreža nije najsigurnija, jer može doći do oštećenja iste. Ona poduzeća, koja nemaju vatrogasnih agregata za crpljenje vode iz potoka ili bunara prepuštena su stihiji.

Pojedina poduzeća nemaju niti potrebnih sprava, spreme i opreme za gašenje, uzimajući u obzir njihovu veličinu, vrst proizvodnje, međusobni razmak objekata i brojno stanje radnika.

1. Tvornica čarapa »Sloboda« nema vatrogasnog agregata, već samo nedovoljni broj »Minimax« aparata i nedovoljno cjevina za gašenje sa priključcima na hidrante. — Kako je gore napomenuto, da vodovodna mreža nije sigurna, poduzeće bi bilo prepušteno na milost i nemilost, a dok se skupi DVD grada, požar može obuhvatiti cijelo poduzeće. Poduzeće radi s pamučnim, vunenim i svilenim materijalom, gdje se prilikom rada sakupljaju razne lako upaljive pahuljice, pa može doći do požara, ako i skoči iskra od čavla iz cipele. — Za ovo poduzeće neminovno je potrebno, da nabavi vatrogasni agregat.

2. Najmanje se pažnje posvećuje u zavodu »Serum« u Kalinovici. — U tom zavodu dulje vremena nije bilo vatrogasnog agregata za gašenje, koji je tek 1954. nabavljen. Ljudstvo vatrogasne jedinice stoji neobučeno i nespremno, t. j. samo na papiru, a na radu nikako. Ako bi došlo do požara, tko će uzeti inicijativu gašenja i tko će biti odgovoran, jer poduzeće nije vlasništvo pojedinih članova uprave poduzeća, već je to narodna imovina

3. Dosta loše stoji i »Kristal« u Samoboru.

Za primjer dobro organizirane vatrogasne službe i vođenja brige od strane uprave poduzeća neka se svi ugledaju u »Fotokemiku« Samobor, gdje će naći potrebne sprave za gašenje, dobro sprovedenu požarnu preventivu i dobro osposobljeno ljudstvo.

Ref. OUP

Rad industrijskog vatrogasnog društva u tvornici „Fotokemika" — pogon II. u Samoboru

U svim većim tvornicama osnivaju se industrijska vatrogasna društva, koja vode računa i stalno bdiju nad imovinom poduzeća i čuvaju njegovu sigurnost.

Tako je i u tvornici »Fotokemika« u Samoboru osnovano industrijsko dobrovoljno vatrogasno društvo, koje u tom poduzeću ima veliku važnost, jer se tu proizvode filmovi, a taj materijal je vrlo upaljiv.

Vrijedno je napomenuti, da je naše vatrogasno društvo postiglo znatne uspjehe u svom radu, premda je tek prije nekoliko mjeseci osnovano.

Prošle je godine u našem gradu bila velika poplava, koja je mnogim poduzećima prouzrokovala velike ili znatne štete. Zahvaljujući požrtvovnim članovima našeg vatrogasnog društva, opasnost u našem poduzeću bijaše brzo uklonjena.

Naše društvo i dalje nastavlja vježbanjem vatrogasnim spravama, koje je poduzeće nabavilo.

U toku godine organizirali smo i par izleta.

Napokon moramo spomenuti, što je osobito važno i vrlo pohvalno, da je naše društvo osnovalo i malu omladinsku jedinicu, koja će tokom rada pomagati našim starijim drugovima, iskusnijim vatrogascima. Ovi mladi drugovi će povećati i proširiti redove našega članstva, te će na taj način naše vatrogasno društvo dobiti veći broj stručnog članstva, jer 20 stručno izvježbanih ljudi više vrijedi, nego 100 neizvježbanih i neiskusnih.

Naše društvo će nastaviti još većim radom i još boljim zalaganjem, te će u ovoj godini pokazati još bolje i znatno veće rezutalte. D. Hodnik

Članovi industrij. vatrogas. društva »Fotokemika«

IMA LI U SAMOBORU slobodnog stambenog prostora?

Naša redakcija se ovih dana zainteresirala: Ima li u Samoboru slobodnog stambenog prostora? — Pisac ovih redaka obišao je sa Stambenom komisijom nekoliko samoborskih ulica i mišljenja je, da je većina stambenog prostora u Samoboru veoma dobro iskorištena i da naučni minimum od 12 m² po stanovniku dolazi daleko ispod prosjeka. Ali ima i neiskorištenog stambenog prostora tako da je u jednom kompletnom stanu u Šmidhenovoj ulici stanovao do nedavno samo 1 čovjek.

Preko puta ove kuće, u prvom katu nalazi se soba veličine 7 x 7 m, u kojoj kućevlasnica drži zimnicu (meso, grah, brašno i drugo). A ima ljudi, koji spavaju na sijenu, plaćaju astronomske cifre u hotelima, tiskaju se i guraju, a kućevlasnica iz Šmidhenove ulice ima u sobi 7 x 7 m smočnicu. Gdje joj je srce? Ima li ga ona uopće? Vlast mora administrativnim mjerama, kada ne može drugačije, spriječiti ovakve ljude i prisiliti ih, da se odreknu viška slobodnog prostora.

U Sv. Heleni pretvoren je stan u kokošinjac. Još su potpuno vidljivi tragovi ove preinake, a kućevlasnik je prozore skinuo i nekud ih spremio. Može li tako?

Mnogi ljudi, koji nisu riješili svoje stambeno pitanje, nasilno se useljavaju u stambene prostorije. Prema jasno izraženim propisima zabranjeno je bez odobrenja (pismenog rješenja) Stambene uprave useljavanje u bilo kakve stambene prostorije. Tko učini protivno, mora se prisilno deložirati, a ukoliko se upotrebljava sila, upada se u krivičnu odgovornost. U Stambenoj upravi su mišljenja, da svaki ovakav nedozvoljeni postupak energično suzbiju, bez obzira o kome se to radilo. I nove gradske odluke o raspodjeli stanova donijete su u tom smislu.

Svim stambenim prostorom, bez obzira da li je uključen u Stambenu zajednicu ili se nalazi pod upravom privatnog kućevlasnika, isključivo raspolaže Stambena uprava prema čl. 36. Uredbe.

An.

Plodan i oduševljen rad

Ogranak Seljačke sloge u Strmcu osnovan je 7. X. 1951. i u njega se odmah pri osnutku upisalo preko 40 članova. Zanimljivo je, da se u Ogranak nije upisala samo omladina, kako se to češće događa, već su se u njega upisali i stariji ljudi, tako da ima ljudi starih i preko 60 godina.

Kad je Ogranak osnovan, formirane su u njemu skupine, od kojih se svojim radom naročito ističe dramska skupina. Ona je do sada uvježbala i izvela u svom selu i okolici nekoliko igrokaza i uvijek je sposobna da nastupi s dobro pripremljenim programom.

U Ogranku su osnovane dvije čitalačke skupine. Potrebno je naglasiti, da se čitalačke skupine sastaju u kućama pojedinih aktivnih članova, jer Ogranak nema prostoriju za čitaonicu. Ogranak ima Narodnu knjižnicu pod svojim nadzorom, koja je smještena u jednoj prostoriji Narodne škole Strmec. Ta knjižnica vrlo dobro djeluje, a otvorena je srijedom i petkom od 6—9 sati na večer. Sada Narodna knjižnica raspolaže sa preko 350 knjiga raznog sadržaja. Članovi i ostali seljaci najradije čitaju knjige kod svojih kuća. Osim knjiga čita se i štampa. Naša poljoprivredna zadruga prima veći broj primjeraka lista »Seljačka sloga«. Ogranak je aktivan i na lokalnim javnim radovima, koji se svode na poljepšavanje sela, popravak škole i druge akcije, koje pokrene bilo zadruga, bilo naša općina.

Gledajući tako uspješan rad Ogranka, a da bi se rad odvijao još bolje i uspješnije, Opća poljoprivredna zadruga u Strmcu također je pomogla Ogranak novčanim prilogom, kojim su kupljeni instrumenti za tamburaški zbor. Naša zadruga je za olakšanje rada Ogranka posudila od vremena do vremena diaprojektor, koji nam izvrsno služi uz predavanja iz gospodarstva, zdravstva i prirodnih nauka. Na naša predavanja dolaze u velikom broju žene zadrugarke uz naše članice, a pogotovo kad su teme iz domaćinstva, mljekarstva i povrćarstva.

U ovom Ogranku nije posao prepušten jednom ili dvojici ljudi, već uz cijeli Upravni odbor rad pomažu i ostali članovi. No potrebno je naglasiti, da je u Ogranku naročito aktivan Rok Francetić, predsjednik Ogranka i Luka Gabrek, koji svojim primjerom služe cijelom članstvu, kako treba raditi. — Na inicijativu ovog Ogranka osnovan je Klub naprednih poljoprivrednika pri OPZ Strmec, te sekcija žena-zadrugarki, koja se sastaje redovito petkom na predavanjima, koja drže izaslanici Zadružne dopisne škole, Zavoda za unapređenje domaćinstva NRH i prosvjetni radnici M. Bosanac

Dopunski izbori odbornika NO-a

10. IV. 1955. održat će se u Rakitju dopunski izbori za jednog odbornika Kotarskog vijeća i jednog odbornika NO-a općine Sveta Nedjelja, a na mjesto Šabarić Stjepana, koji se odselio s područja kotara Samobor.

U tu svrhu održan je zbor birača 13. III. o. g., na kojem su od strane birača predloženi slijedeći kandidati:

1. Košarač Petra Franjo, zemljoradnik iz Rakitja kbr. 41.;

2. Novačić Franje Antun, zemljoradnik iz Rakitja kbr. 68.;

3. Keleković Pavla Slavko, kolar iz Rakitja kbr. 17.

Ovi su kandidati ujedno za kotarskog i općinskog odbornika.

Kandidatura je potvrđena od strane Kotarske izborne komisije.

Biračko mjesto bit će u zgradi Narodne škole u Rakitju. U birački odbor postavljeni su: Ignac Petričko, Mato Keleković, Julius Pavec, a za zamjenike: Pavao Vrčković, Pavao Jurinec i Josip Vrčković.

FILMOVI ZA MJESEC TRAVANJ

Za mjesec travanj ugovoreni su slijedeći filmovi, koji će se igrati ovim redom:

2. do 4. »PROGNANICI IZ POKERFLAJTA«
6. i 7. »LJUBAVNI ZANOS«
9. do 11. »NIAGARA« (kolor)
13. i 14. »EŠALON DR. M«
16. do 18. »SVADBENI VIJENAC«
20. i 21. »ON I 7 LOPOVA«
23. do 25. »MELBA« (kolor)
27. i 28. »RIM U 11 SATI«

U ovom repertoaru naći će ljubitelji filma razonodu u pravom smislu te riječi.

ŠOFERA II. KLASE za traktor »Unimog« traži Poljoprivredna zadruga Samobor. — Pismene ponude slati najkasnije do 5. IV. 1955. sa biografijom i podacima o dosadašnjem zaposlenju na upravu zadruge.

Upozorenje vlasnicima zemljišta

Skreće se pažnja svim vlasnicima kao i organima upravljanja zemljištem, da su prema propisima Uredbe o katastru zemljišta (»Službeni list FNRJ« br. 43.-1953., str. 52 5)dužni prijaviti sve nastale promjene na zemljištu, osobito u pogledu načina obrade (kulture zemljišta).

Prijave o nastalim promjenama treba podnijeti direktno ovom Uredu, ili putem narodnog odbora općine.

Prijava treba da sadrži sve potrebne katastarske podatke o dotičnom zemljištu (broj parcele, naziv katastarske općine, dosadašnju i novu kulturu, površinu, kao i osobne podatke dotičnog posjednika).

Prijave se imaju podnijeti najkasnije do 30. travnja 1955.

Prijave su oslobođene od naplate taksa.

Ukoliko se poslije ovoga roka uviđajem na licu mjesta ustanovi drugačija kultura od one, koja je upisana u katastarskom operatu, kaznit će se za prekršaj posjednik ili odgovorni službenik pravne osobe novčanom kaznom do 10.000 dinara ili kaznom zatvora do 30. dana.

Iz Ureda za katastar NOK-a Samobor

Gospodarenje u privatnim šumama

Tri rasadnika -- Pojačana kontrola -- Smanjiti sječe

Nije od malog značaja činjenica, što su šumarija Samobor i narodni odbori općina poduzeli u zadnje vrijeme mjere za unapređenje privatnih šuma, kojih u kotaru ima oko 7.000 hektara.

Bila nam je svima poznata činjenica, da se do nedavno u tim šumama vodila slaba šumarska politika od strane njihovih vlasnika. Vlasnici šuma su sjekli u njima iz dana u dan sve jače, ne pridržavajući se propisa i zakona. Nisu vodili računa o uzgoju (pošumljivanju, čišćenju it.d.) i zaštiti šuma od raznih štetočinja i štetnog napasivanja stoke u njima.

Očigledno je bilo, da su neke opće poljoprivredne zadruge u kotaru i Kotarski savez poljoprivrednih zadruga Samobor otkupom drveta omogućavali sječu u privatnim šumama, a to nam potvrđuje činjenica, da su ove zadruge i KS PZ Samobor otkupili u toku 1954. god. 5.513 m³ drveta isključivo iz privatnih šuma.

Bilo je dosta slučajeva, da su se površine obrasle drvećem pretvarale u druge kulture, ne vodeći kod toga računa, da je drvo daleko korisnije ljudima u brdskim krajevima našeg kotara, nego sve druge kulture.

Ove je pojave i činjenice šumarija Samobor stalno isticala Narodnom odboru kotara i vršila je po svojoj mogućnosti red u tim šumama, te postigla i vidne rezultate. Međutim se pokazalo, da to ne može sama, već se to može riješiti uz pomoć ostalih društvenih faktora, a napose NO-a općina.

Na jednom od prošlih sastanaka donijete su mjere za unapređenje. Usvojen je plan rada za privatne šume, koji je za 1955. god. predložila šumarija Samobor, a koji obuhvaća: inventarizaciju privatnih šuma, konsignaciju (doznaku) drva za god. 1955., osnivanje 3 rasadnika za potrebe privatnih šuma i to: jedan u Glažuti—Osretku za općine Bregana i Budinjak, drugi u Samoboru za šume na teritoriju te općine i treći u Galgovu za potrebe privatnih šuma na teritoriju Galgova i Sv. Nedjelje. Osim ovih poslova izvršit će se kartiranje svih površina, koje će odgovarati za uzgoj kanadske topole, a u druge svrhe nisu upotrebljive.

U svrhu izvršenja gornjih radova, šumarija je uzela u službu još 2 šumarska tehničara (1 je već od ranije), koji će obavljati gornje poslove uz pomoć područnih lugara.

Konsignaciju u privatnim šumama obavljat će samo šumarski tehničari, dok će žigosanje izrađenog drveta vršiti lugari, koje je šumarija odredila.

To su uglavnom najvažniji problemi i mjere, koje će se pozitivno odraziti u privatnim šumama.

Vrijeme je, da se i vlasnici šuma više zainteresiraju za unapređenje šuma, t. j. trebali bi manje sjeći, a više uzgajati svoje šume. F. Horvat

Iz rada Turističkog društva

GODIŠNJA SKUPŠTINA

Turističko društvo Samobor održalo je 7. III. svoju glavnu godišnju skupštinu u prostorijama Gradske komunalne ustanove. Skupštini je prisustvovao izaslanik Turističkog saveza Hrvatske drug Davor Sesardić, predsjednik NOK-a Stanko Vugrinec i predsjednik NOGO-e Antun Šoić. — Skupštinu je otvorio i pozdravio prisutne predsjednik društva Viktor Regović. — U prošloj godini društvo se bavilo radom na poljepšanju i uređenju grada. U živoj diskusiji, koja se razvila nakon pročitanih izvještaja, bilo je prijedloga, da se rad društva reorganizira i time stvore uslovi, da Samobor postane turističko mjesto za sve moguće oblike turizma, pa je u tom smislu govorio i izaslanik Saveza.

Nakon izbora nove uprave sastavljen je plan rada za 1955., po kome treba da se društvo što više omasovi i u svoje redove učlani i privredna poduzeća Samobora. Zaključeno je, da NOGO-e sazove konferenciju, na kojoj bi se predstavnici poduzeća upoznali s radom i zadacima društva. Donijeti su zaključci, da se poprave i konzerviraju objekti od historijske vrijednosti, da se postave kućice »vidikovci« na Puškenici, Anindolu i Stražniku i da se u Samoboru obzirom na pomanjkanje hotela postavi nekoliko montažnih kuća. — Za ostvarenje tih zaključaka potrebno je održavati stalnu vezu s Turističkim savezom. Još je zaključeno, da se zamoli Uprava gradske željeznice, da se vrijednost prazničkih karata produlji do ponedjeljka u podne. Nakon još nekih zaključaka i sugestija skupština je zaključena. M. B.

ZA BRIJAČKI ZANAT traži se učenik u privredi. — Upitati u uredništvu »Samobor. novina«.

Dr. Mil. Stoj. — Beograd:

SAMOBOR

Osvrt na njegov razvitak u prošlosti i sadašnjosti s nekoliko napomena općeg značaja

(Nastavak 10.)

Treba pristupiti smišljeno, planski (ovdje ne mislim na tehničku ukrućenost, nego na daleko slobodniji izražaj pravog stvaralačkog duha) daljem osposobljavanju cjelokupnog prostora uz potok i oko njega u sasvim određene urbanističko-estetske svrhe, da se očisti, zasadi rasadnicima, regulira po principima strogog naglašavanja svih prirodnih ljepota, bez njihovog unakažavanja i laičkog dotjerivanja, bez svega onoga, što umjetno odstupa od poštovanja prirode — tog najboljeg saradnika u oblasti urbanista. Treba izbjegavati svako nepromišljeno i jednostavno — geometrijsko baratanje na tome poslu, koji ne trpi šablonsku primjenu nekih općevrijednih principa.

Najmanje je potrebno, da staza (o nekoj cesti uz sam potok ne može biti ni govora) ide simetrično, ravno i na određenom razmaku pokraj potoka; negdje mogu biti uz ovaj i same manje kućice specifične obrade, u kojima bi trudbenici, naročito intelektualci i umjetnici našli mir i razonodu, negdje mogu biti uz potok i na njemu manje radionice umjetničkih zanata, tu i tamo razni objekti za razonodu djece i slično. I sama regulacija potoka ne bi smjela nikako da se izvede šablonski, ravnolinijski, nego baš u skladu sa zmijasto-krivudavim tokom rijeke, čiju bi obalu također kod tehničke obrade trebalo izvesti u više grubom a ne pravilno tesanom kamenu u sintetičkoj obradi drveća i zelenila uopće. Spomenute staze išle bi s obje strane potoka, ali ne paralelno s ovim i nikako sa šablonskom stereotipnom obradom, nego ostavljajući mjestimično i šire asimetrične prostore za zadržavanje ljudi, križanje malih vozila i slično . . .

Samobor bi, pored sadašnje ceste, koja vodi u Gornji kraj, dobio ovako zamišljenim rješenjem uređenja potoka dužinom njegovog gornjeg toka još jednu veoma važnu »magistralu« osobitog značaja i vrste, koja bi samim tim urbanističko uređenje Samobora izdvajalo od svih drugih gradskih naselja. Njegova originalnost i privlačnost položaja, stare arhitekture i ostaloga upotpunila bi se još jednom velikom tekovinom izvanredne ljepote. Blago neocijenjene vrijednosti, što ga za dodrog urbanistu krije potok Gradna, to nam je kao ugalj dobrog kvaliteta ili zlato, što se nalazi na zemljinoj površini; treba ga samo razumno koristiti.

Ostajući pri ovom terminu »magistrale« namjerno radi jasnijeg uspoređenja stvari, prva (cesta) služila bi u čisto saobraćajno-ekonomske i stambene svrhe, dok bi drugi (potok) imao sasvim drugi karakter, jer bi zadovoljavao pretežno kulturno-zdravstvene potrebe, znači i one turističke, jer bi bio osobita privlačnost za nas i strance.

Ovo će biti naročito slučaj, kada se točnije bude iskoristio u iste svrhe i onaj prostor, što ga sada zauzima tvornica ispod Starog grada, a čije uklanjanje nameću obziri daljeg razvitka Samobora. Gradski odbor učinit će veliku uslugu ekonomskom i naročito kulturnom razvitku grada, ako u svoj predstojeći urbanistički program, koji bi kao novinu obuhvatio posebno u ovako zamišljenu obradu potok do njegovog gornjeg toka, bude uključio i uklanjanje tvornice, čije postojanje na tom mjestu, remeti uopće prekrasnu sliku Samobora. To znači, da za sadašnje ili proširene potrebe tvornice ne bi trebalo podizati nikakve stalne ni skupe građevinske objekte, koji bi u još jačoj mjeri potencirali teškoće oko uređenja Gornjeg kraja.

Mislim na eventualne stambene zgrade većeg obujma na tome mjestu ili stalan zidani stadion, koji bi inače tu mogao da se zamisli za radnike tvornice i druge samo privremeno, bez ikakvih zidanih dijelova, čije bi rušenje poslije predstavljalo ogromne žrtve. U daljim konsekvencijama znači, da bi to bilo u svestranom interesu.

1. Uz saradnju stručnjaka i građana dobre volje pristupite odmah na licu mjesta proučavanju ovog problema, utvrđujući u glavnim linijama smjernice rada u pravcu savremene urbanističke regulacije potoka na istoj gornjoj dužini.

2. Na osnovu načelnog usvajanja gledišta o značaju potoka i njime urbanističke obrade kao jednog od glavnih elemenata u sklopu plana pristupiti i izradi plana, prvo u njegovim glavnim konturama, a zatim i u pojedinostima.

U urbanizmu nije važno, da se sve do sitnica predvidi, nego da se ne propusti ono, što uslovljuje pravilan razvitak naselja. Kada se osiguraju zdrave osnove, onda ostaviti da i nove generacije unose svoj stvaralački dio u zgradu općeg tehničkog napretka. Urbanizam je jedno razumno predviđanje potreba za razvitak naselja, ali — ne da se uguši svaka napredna inicijativa za duži period vremena.

Možda će novi Samoborci, potomci starih predaka ili došljaci, koji vole to mjesto, naći još neki bolji način za život i kulturnu razonodu duž toga prekrasnog potoka, primjenjujući nove oblike u načinu stanovanja i rada. Za nas je važno, da im tu mogućnost ne oduzimamo niti sprečavamo još sada pun stvaralački zamah, time što ćemo dati neka loša rješenja. A loše bi bilo, izvan svake sumnje, ako se ovo samoborsko blago, koje u sebi skriva potok i romantični prostor oko njega, prepusti slijepim silama slučaja ili još gore, ako bi se iznakazilo nakaradnim objektima, da se nikad više ne bi moglo ispraviti. Dobro shvaćeni urbanizam nije samo u razumnom podizanju novog, nego i u čuvanju starih građevinskih objekata od vrijednosti. Njegov smisao mora se tražiti i u čuvanju svih prirodnih ljepota, ne zaboravljajući, da i jedno veliko, lijepo i staro drvo ili više njih predstavlja spomenik svoje vrste, koji traži da se čuva.

Ako bi popravljena cesta služila u čisto saobraćajne i stambene svrhe, to bi potok i prostor oko njega s obje strane po cijeloj dužini služili za odmor, šetnju, kulturnu razonodu, važne sportske (manjeg obujma) priredbe i iznad svega za djecu i njihova uživanja. Tu, na taj red mogli bi se napraviti mali umjetnički mostovi, male vodenice i druge privlačivosti za mališane, što bi sve ličilo na život iz kakve bajke . . .

Sve to vodi na zaključak, da se potok sa svojim užim prostorom lijevo i desno i njegovo svestrano uređenje u smislu gornjih napomena uključi u jedan širi program urbanističkog plana Samobora, kad se prethodno postigne puna principijelna saglasnost o tome, da je potok stvarno najljepši, najvažniji iako dosada najzapostavljeniji dio samoborske kotline i da njegovo pretvaranje u jednu posve novu urbanističku kompoziciju predstavlja neodložnu potrebu za dalji razvitak grada.

Odvelo bi me daleko isticanje i svih drugih povoljnosti, koje pruža Samobor za svoje savremeno urbanističko uređenje, jer ih on ima toliko mnogo, tako zanimljivih i skoro čudno-lijepih obzirom na sam njegov položaj i u pogledu onoga, što je ruka čovjeka-stvaraoca uspjela da kroz dugu prošolst izvaja na tom mjestu, da meni ne ostaje drugo, nego da se opet vratim na problematiku Samobora. Stoga će mi zgodno poslužiti i ovogodišnje ljetovanje u tom divnom gradu, gdje ću imati prilike da se pobliže upoznam s još nekojim problemima komunalnog života, koji su i inače odvajkada budili moj interes. A ljetovanje u njemu nije rijetka prijatnost samo zato, jer priroda u izobilju pruža sve što srce čovjeka zaželi, nego je čovjek-**Samoborac**, čini mi se, jedna naročita vrsta dobroćudnih, plemenitih i susretljivih ljudi, pa je i s te strane posjetiocima pruženo rijetko zadovoljstvo. — Mene je tamo odmaralo i krijepilo: i stvari i čovjek, i tihi žubor potoka, i šume, i dobroćudna riječ plemenitog čovjeka, s kojim se uvijek razgovor svršavao s iskreno naglašenom željom, da me opet vidi . . .

Za sada toliko o — meni uvijek dragom — Samoboru.

U Beogradu, 1. svibnja 1954. Dr. **Mil Stoj.**

Narodno sveučilište

ŠTO JE KAZALIŠNA UMJETNOST?

22. III. održao je predavanje sveučilišni profesor dr. Vladimir Filipović. Predavač je dao nekoliko čisto naučnih postavki, kako treba gledati na kazališnu umjetnost, koji kriterij je potreban, da se nekog proglasi dobrim glumcem, t. j. kazališnim umjetnikom. Iznosi nekoliko primjera, koji su karakteristični za ocjenu: što znači dobar glumac-umjetnik. — Predavanje je saslušalo s pažnjom 150 osoba, što je svakako zasluga predavača. Mabo

Prvi nastup gradske glazbe

25. III. u Narodnom domu po prvi puta dala je svoj koncerat gradska limena glazba nakon reorganizacije u prošloj godini. — Prvi uspjeli susret s publikom u vidu koncerta pozdravljen je spontanim pljeskom prisutnih građana. — Ovaj koncerat je ujedno dokaz, da se s malo dobre volje i marljivim vježbanjem mogu postići ovako lijepi uspjesi kao što je ovaj, a da se u skoroj budućnosti mogu očekivati još bolji rezultati. Dirigirao je kapelnik Milivoj Jožinec, pa je taj uspjeli nastup i njegov lični uspjeh.

Nažalost, odaziv građana nije bio onakav, kakav je trebao i mogao biti obzirom na popularne cijene ulaznica, koje su bile pristupačne svima. — Ima nade, da će iduci koncerat imati veći moralni uspjeh, a dotle je na glazbenicima da marljivo vježbaju. MaBo

Sport

KUGLANJE

Kao što je bilo javljeno, uzvratne utakmice sa »Susedgradom« odigrale su momčadi »Radnika« 20. pr. mj. u Zagrebu. I ovoga puta omjer je bio 2:1 u korist »Susedgrada«. Doduše, naši igrači smanjili su tom prilikom razliku u utakmici po međunarodnom sistemu na 22 čunja, a s malo više pažnje mogli su na tuđem terenu iznijeti čak i pobjedu. Ovaj se sistem u Samoboru nije još potpuno udomaćio, pa se može ovako mala razlika u čunjevima smatrati za uspjeh protiv tako renomiranog protivnika, koji s uspjehom igra već duže vrijeme u zagrebačkoj ligi. Potpunom preorijentacijom treninga na ovaj sistem mogli bi se postići izvrsni rezultati, a ujedno taj način koristio bi kvaliteti narodnog sistema.

Prvu narodnu utakmicu dobio je »Radnik« sa 316:293, a drugu »Susedgrad« sa 296:264 čunja. Po međunarodnom sistemu pobijedio je »Susedgrad« sa 2.128:2.106 čunja. Od naših igrača najbolji su opet bili Rusak i Čitarović, potvrđujući svoju ujednačenost i stalnu formu. Boor

NOGOMET

27. III. započelo je proljetno takmičenje u okviru Podsavezne nogometne lige Varaždin i Podsavezne grupe juniora, gdje sudjeluju i odgovarajuće momčadi iz Samobora.

U X. kolu Podsavezne lige seniora postignuti su rezultati:

Varaždin: »Sloboda«—»Osvit« (Đelekovec) 8:2
Koprivnica: »Podravka«—»Mladost« (Prelog) 2:0
Samobor: »Samobor«—»Mladost« (Zabok) 0:0
Zlatar: »Oštrc«—»Jedinstvo« (Čakovec) 1:3
Oroslavje: »Tekstilac«—»Zagorac« (Krapina) 1:0

Nakon ovoga kola redoslijed na tablici je slijedeći: »Jedinstvo« 17 bodova, »Tekstilac« 15, »Mladost« (Zabok) 14, »Sloboda« 13, »Podravka« 11, »Oštrc« 10, »Samobor« 8, »Zagorac« 6, »Mladost« (Prelog) 4, »Osvit« 2.

U XI. kolu, koje se igra 3. IV. sastaju se:

Varaždin: »Sloboda«—»Tekstilac«
Krapina: »Zagorac«—»Oštrc«
Čakovec: »Jedinstvo«—»Samobor«
Zabok: »Mladost«—»Podravka«
Prelog: »Mladost«—»Osvit«.

U VI. kolu Podsavezne grupe juniora postignuti su slijedeći rezultati:

Samobor: »Samobor«—»Mladost« (Zabok) 2:1
Oroslavje: »Tekstilac«—»Zagorac« (Krapina) odgođ.

U ovom takmičenju redoslijed momčadi je slijedeći: »Samobor« 9 bodova, »Tekstilac« 5, »Mladost« 3, »Oštrc« 3, »Zagorac« 2.

U VII. kolu »Samobor« je slobodan, a sastaju se »Mladost«—»Tekstilac« i »Zagorac«—»Oštrc«.

»SAMOBOR«—»MLADOST« (Zabok) sen. 0:0

Pred oko 300 gledalaca, sudac Kapusta iz Zagreba, pomoćni suci Noršić i Tonšetić iz Samobora. Domaća momčad nastupila je u sastavu: Pecić, Regović, Prišlin, Medved G., Medved M., Žibrat, Gaberc, Rudolf, Grlić, Mesić i Kranjčec. Naročito se istakli Medved M. i Rudolf, ali i ostali su bili borbeni. Utakmica je bila oštra i zanimljiva. Sudac odličan. Gostujuća momčad prikazala je dobru igru. Istakli se srednji pomagač i lijevo krilo.

»SAMOBOR«—»MLADOST« (Zabok) juniori 2:1

Sudac Noršić iz Samobora. Domaća momčad nastupila je u sastavu: Vrbnjak, Strašček, Horvat, Vugrin, Elblinger, Jednačak II., Belač, Canjuga, Rukavina, Šver i Tonšetić. Golove postigli: Rukavina i Vugrin. Istakli se Strašček, Jednačak i Canjuga.

MILAN MEDVED U REPREZENTACIJI PODSAVEZA

Na temelju prikazane igre u nedjeljnoj utakmici, a i na temelju ranijih igara, Milan Medved, kapetan momčadi »Samobor« i srednji pomagač, pozvan je na učešće u reprezentaciji Podsaveza Varaždin 10. IV. protiv reprezentacije Podsaveza Bjelovar.

Ovo će biti treće učešće imenovanog u sastavu reprezentacija. U prva dva učešća pojačao je juniorsku reprezentaciju Zagreba u susretima sa gradskim reprezentacijama Trsta i Beograda. I tada je bio jedan od najboljih igrača, pa vjerujemo, da ne će ni sada zatajiti, jer je uvrštenje u reprezentaciju svakako za njega veliko priznanje. —b—

JAVNA ZAHVALA

Prigodom smrti drage moje majke

MARIJE SIROVAN

ovim putem želim se zahvaliti prvenstveno liječnicima, koji su joj nastojali olakšati boli i svojim kolegama iz ureda, koji su mi u najtežim časovima izašli u susret, a i svima onima, koji su mi usmeno ili pismeno izrazili svoje saučešće i sproveli mi dragu majku na vječni počinak

Zlata Sirovan

JAVNA ZAHVALA

Prigodom smrti moga oca

MATIJE KEVIĆA

ravnajućeg učitelja u m.,

ovim putem želim izraziti zahvalnost svima, koji su mi izrazili saučešće i sproveli mog dobrog oca na vječni počinak. Naročito zahvaljujem dru. Mogutu, koji mu je nastojao u najtežim časovima olakšati boli.

Mira Ružević i ostala rodbina

POLJOPRIVREDNA ZADRUGA s o. j. SAMOBOR

POZIV

kojim se pozivaju svi članovi zadruge da prisustvuju

GODIŠNJOJ SKUPŠTINI

koja će se održati 3. travnja 1955. u 8 sati prije podne u prostorijama Narodnog doma (čitaonica) u Samoboru sa slijedećim dnevnim redom:

1. Otvaranje skupštine, izbor radnog predsjedništva i zapisničara;
2. Izvještaj Uprav. odbora o poslovanju za 1954. godinu, te predloženje završnog računa i bilance za 1954. godinu;
3. Izvještaj revizione službe;
4. Diskusija o predloženim izvještajima;
5. Donošenje zaključaka o raspodjeli bilančne dobiti;
6. Davanje razrešnice Upravnom i Nadzornom odboru;
7. Biranje novog Upravnog odbora;
8. Zaključak o ovlaštenju Upravnog odbora do najvećeg iznosa zaduženja;
9. Zaključak o osnivanju poslovnih ogranaka za stočarstvo, svinjogojstvo i peradarstvo;
10. Razno.

Upozorenje! U slučaju, da u određeno vrijeme ne dođe dovoljan broj zadrugara, potreban za donošenje pravovaljanih zaključaka, skupština će se održati 1 sat kasnije u istim prostorijama s istim dnevnim redom, bez obzira na broj prisutnih zadrugara.

Uvid u zaključni račun i bilancu mogu zadrugari učiniti u zadružnoj poslovnici (KSPZ) za vrijeme uredovnih sati.

Smrt fašizmu — Sloboda narodu!

U Samoboru, 12. ožujka 1955. **Upravni odbor**

Upozoruju se zadrugari naročito na to, da će skupština donijeti zaključke u korist stočarstva i svinjogojstva zadrugara, podjeljivanje zajmova za nabavku bolje rasplodne stoke i oplemenjenih svinja iz vlastitih sredstava, kao i da se uvede zadružna veterinarska služba.

Na skupštini će biti izabran odbor za obnovu i proširenje voćarstva i vinogradarstva, za koju su svrhu već i predviđena novčana sredstva.

Iz matičnog ureda

ROĐENI:

Prišlin Ivan, sin Ivana i Ivke, 1. II.
Kos Josip, sin Jure i Julike, 1. II.
Selak Dagmar, kći Dragutina i Edite, 1. II.
Hribar Vladimir, sin Marka i Anđele, 1. II.
Stanić Marija, kći Slavka i Vere, 5. II.
Ivnik Zlatko, sin Mije i Danice, 5. II.
Domokoš Zdravko, sin Dragutina i Ružice, 5. II.
Rožić Zlatko, sin Bože i Slavice, 7. II.
Bašić Dragutin, sin Josipa i Marice, 7. II.
Librić Milan, sin Mije i Barice, 9. II.
Bezjak Željko, sin Mije i Anice, 11. II.
Mišić Juro, sin Josipa i Julike, 13. II.
Prišlin Dragica, kći Marka i Barice, 13. II.
Fučko Branko, sin Ivana i Zore, 13. II.
Čavlović Branko, sin Janka i Marije, 14. II.
Vuković Nevenka, kći Betike
Vinščak Stjepan, sin Dragutina i Julijane, 16. II.
Jaklenec Ljubica, kći Franje i Dragice, 16. II.
Francetić Anica, kći Antuna i Vince, 16. II.
Lovko Vesna, kći Viktora i Marije, 16. II.
Horvat Ivan, sin Jure i Paule, 16. II.
Celižić Marija, kći Mirka i Marije, 17. II.
Ribarić Ivan, sin Josipa i Barice, 18. II.
Jelen Biserka, kći Antuna i Anice, 20. II.
Plevko Marija, kći Dragutina i Slavice, 21. II.
Mihelić Verica, kći Ivana i Slavice, 21. II.
Čekolj Marijan, sin Mirka i Zdenke, 22. II.
Severović Zdenko, sin Ivana i Ane, 22. II.
Katanec Đurđa, kći Jure i Terezije, 24. II.

VJENČANI:

Sokolović Juro, zemlj. i Jazbinski Tažica, kuć. 4. II.
Guliš Mirko, zemlj., i Koščica Milka, kuć. 4. II.
Vlahović Dragutin, rad., i Telišman Ana, kuć. 4. II.
Krcivoj Josip, zemlj. i Dumić Milka, kuć. 4. II.
Fresl Josip, zemlj. i Lehpamer Regina, kuć. 4. II.
Grgečić Mato, zemlj. i Piršić Josipa, kuć. 4. II.
Brdarić Juro, rad. i Škrnanc Tereziaj, rad. 4. II.
Močan Stjepan, strojobr. i Kolman Ana, kuć. 5. II.
Jandričić Vinko, zemlj. i Koletić Roza, kuć. 5. II.
Filipović Marko, kamenorez. i Jagodić Marija, rad. 5. II.
Obraz Zvonko, zemlj. i Tandarić Eva, kuć. 11. II.
Letina Stjepan, krojač i Katanica Slavica, kuć. 11. II.
Lehpamer Stjepan, zemljor. i Rubinić Anastazija, kućanica, 11. II.
Skendrović Juro, zemlj. i Vrančić Marija, kuć. 11. II.
Prosoli Stjepan, rad. i Grgečić Zorica, kuć. 11. II.
Tomašković Ivan, rad. i Bašić Anica, kuć. 11. II.
Stanić Ivan, zemlj. i Račić Slavica, kuć. 11. II.
Vugrin Petar, rad. i Kupres Magdica, kuć. 11. II.
Mišić Ivan, rad. i Rubinić Anastazija, kuć. 11. II.
Grgečić Dragutin, rad. i Guliš Zdenka, kuć. 11. II.
Kuhtić Stjepan, rad. i Rubinić Anica, kuć. 12. II.
Celizić Filip, vulkaniz. i Ocvirek Amalija, kuć. 12. II.
Trokač Tomislav, fotokem. i Jovanović Vera, friz. 12. II.
Diglisić Tahir, rad. i Krušec Anica, kuć. 14. II.
Piršić Franjo, brav. i Cvetković Zdenka, kuć. 18. II.
Geušić Josip, rad. i Stupar Slavica, kuć. 18. II.
Muženjak Mirko, zemlj. i Bošković Antonija, kuć. 18. II.
Vlahović Franjo, rad. i Matijaščić Josipa, kuć. 18. II.
Rubinić Ivan, rad. i Kotarski Dragica, kuć. 18. II.
Kupres Zvonko, parket. i Bradač Anast., kuć. 18. II.
Gluščić Pavao, rad. i Belak Anast., rad. 18. II.
Regović Franjo, trg. pom. i Vuković Ljerka, kuć. 18. II.
Dobranić Mato, zemlj. i Petrić Barica, kuć. 20. II.
Ruklić Franjo, zemlj. i Jednar Fanika, kuć. 25. II.
Rešetar Josip, zemlj. i Vugrin Milka, kuć. 26. II.
Sabljak Vjekoslav, služb., i Podhurski Lelija, služb. 26. II.
Pribanić Ivan, strojobr. i Gošći Nada, rad. 26. II.
Grgurić Franjo, zemlj. i Noršić Josipa, kuć. 4. III.

PRODAJE SE VINOGRAD u površini od 850 čhv. s lijepom zidanom pivnicom u najljepšem kraju u neposrednoj blizini Samobora. — Upitati kod Ive Medveda, gostioničara.

PRODAJU SE DVA MALA VINOGRADA od 300 i 200 čhv. površine na lijepom položaju u Gradišću. — Upitati kod Filipa Runtasa, selo Dubrava kbr. 21.

PRODAJE SE gospodarska zgrada sa dvorištem na uglu Stražničke i Obrtničke ulice, podesna za svako preuređenje. Upitati Stražnička ulica 2.

10. IV. »SAMOBOR«—»KOVINAR« (Maribor)
PRIJATELJSKA NOGOMETNA UTAKMICA